

Nr 37.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pensionering av f. d. reservlöjtnanten i flottans reserv A. D. Carlsson; given Stockholms slott den 2 februari 1923.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

P. Albin Hansson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 2 februari 1923.

Närvarande:

Statsråden LINDQVIST, OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN,
LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Hansson anför:

I § 12 av kungörelsen den 13 juli 1887 angående utbildande av reservbefäl för flottan stadgades, att marinförvaltningen skulle i någon av staten kontrollerad ränte- och kapitalförsäkringsanstalt för varje reservofficer vid hans antagande till reservunderlöjtnant av därför i stat anvisade medel insätta ett i författningsrummet angivet belopp för att där-

igenom efter reservofficerens val bereda honom antingen den livränta eller det kapital, som för den verkställda inbetalningen kunde erhållas vid 55 års ålder eller för särskilda fall tidigare. Statsverkets utgifter för ifrågavarande ändamål bestredos från det under dåvarande femte huvudtiteln uppförda anslag till pensionering av reservbefäl.

Sedan det befunnits, att avsikten med omförmälda stadgande, vilken varit att åt den avgångne reservofficeren bereda en livränta av 300 kronor om året från 55 års ålder, till följd av räntefotens förändring m. m. icke kunde uppnås med insättandet av det föreskrivna beloppet, beslöt 1898 års riksdag (riksdagens skrivelse nr 76, punkt 2) att, med uteslutande av förenämnda anslag, medgiva, att de reservofficerare, som därefter antoges vid flottan, finge, därest de fullgjorde den tjänstgöringsskyldighet, som vore eller framdeles kunde vara för sådana reservofficerare stadgad, efter uppnådda 55 års ålder under sin återstående livstid åtnjuta en årlig pension till belopp av 300 kronor. Emellertid anvisades i sammanhang härmed intet anslag till pensionering av reservbefälet. Vidare medgav 1899 års riksdag (riksdagens skrivelse nr 64, punkt 2), likaledes på förslag av Kungl. Maj:t, att reservofficer vid flottan, för vilken insättning i ränte- och kapitalförsäkringsanstalt skett i enlighet med bestämmelserna i ovannämnda kungörelse den 13 juli 1887, finge, därest han fullgjorde den tjänstgöringsskyldighet, som vore eller framdeles kunde för sådana reservofficerare vara stadgad, efter uppnådda 55 års ålder under sin återstående livstid åtnjuta en årlig pension (fyllnadspension), lika stor med det belopp, varmed den livränta, som på grund av den verkställda insättningen skulle tillkomma honom vid 55 års ålder, understege 300 kronor.

Av Kungl. Maj:t utfärdade bestämmelser i förevarande ämne återfinnas i §§ 12 och 17 av kungörelsen den 27 juni 1902 angående an- tagning, utbildning och pensionering av reservbefäl för flottan.

Hos marinförvaltningen har f. d. reservlöjtnanten i flottans reserv August Daniel Carlsson anhållit om fyllnadspension enligt ovanberörda bestämmelser.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Carlsson, som är född den 14 september 1867, utnämns till reservofficer den 12 maj 1892, befordrats till reservlöjtnant den 25 oktober 1901 och erhållit avsked den 31 december 1907; att han fullgjort de villkor i avseende å tjänstgöringen, som erfordras för erhållande av pension; att han på grund av från marinförvaltningen verkställd insättning i ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Stockholm kommer att enligt sannolikhetsberäkning

uppbära en årlig livränta från anstalten av 193 kronor att — i enlighet med anstaltens reglemente — utbetalas från och med år 1923; samt att den fyllnadspension, varom Carlsson ansökt, alltså skulle belöpa sig till 107 kronor.

Med överlämnande av handlingarna i ärendet har *marinförvaltningen* i skrivelse till Kungl. Maj:t den 9 november 1922 anfört, att i enlighet med vad som eljest gällde om pension för reservofficer syntes pensionen i händelse av bifall till ansökningen böra beviljas att utgå från och med månaden näst efter den, i vilken Carlsson uppnått 55 års ålder, vadan Carlsson finge anses berättigad till pension av statsverket å 107 kronor från och med den 1 oktober 1922. Som emellertid icke några medel funnes för ändamålet anvisade, syntes frågan, i likhet med vad som exempelvis uti propositionen nr 106 till 1922 års riksdag skett beträffande fyllnadspension åt reservlöjtnanten I. W. Ripa, böra underställas riksdagen. Pensionen torde därvid böra föreslås att utgå från förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten.

Marinförvaltningen hemställde alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Carlsson finge från och med den 1 oktober 1922 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension till så stort belopp, att densamma jämte den pension, som kunde tillkomma honom från ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Stockholm, uppginge till sammanlagt 300 kronor.

Statskontoret har avgivit utlåtande i ärendet den 5 december 1922 och därvid åberopat vad marinförvaltningen i sin ovan omförmälda skrivelse anfört och hemställt.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår är Carlsson författningsenligt berättigad att, utöver honom från ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Stockholm tillkommande pension, från statsverket åtnjuta en fyllnadspension till sådant belopp, att berörda pensioner uppgå till sammanlagt 300 kronor för år. Emellertid finnas, på sätt ovan nämnts, medel icke anvisade för pensionering av marinens reservpersonal. Riksdagen har därför på framställning av Kungl. Maj:t i särskilda fall medgivit, att pensioner till sådan personal tillsvidare må utgå från allmänna indragningsstaten. I likhet med myndigheterna finner jag mig böra förordna, att jämväl kostnaderna för nu ifrågakomna pension bestridas på enahanda sätt.

Departements-
chefen.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att f. d. reservlöjtnanten i flottans reserv August Daniel Carlsson må från och med den 1 oktober 1922 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension till så stort belopp, att densamma jämte den pension, som må tillkomma honom från ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Stockholm, uppgår till sammanlagt 300 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Tor Ericsson-Årje.